

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Lexikální specifika francouzského právního jazyka v oblasti civilního soudnictví a problematika jejich překladu do češtiny

Diplomantka: Tereza Balážová

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petrů, Ph.D.

Rozsah: 41 stran vč. bibliografie

Předkládaná bakalářská práce se zaměřuje na právní terminologii francouzského civilního soudnictví, a to zejm. z hlediska možnosti překladu vybraných termínů do češtiny. Cíle práce si autorka jasně nevymezila a zavádějící je v tomto směru i název práce, kde zájmeno *jejich* podle všeho musí odkazovat k substantivu *specifika*: předmětem zkoumání má tedy být *problematika překladu lexikálních specifik francouzského právního jazyka v oblasti civilního soudnictví*. Jako oponent musím upřímně přiznat, že nevím, co si představit pod pojmem *překlad lexikálních specifik ... právního jazyka*, ani jak takový problém zkoumat.

V teoretickém úvodu si diplomantka stanovila za cíl vymezit základní pojmy (*termín, terminologie, právní termín, slovní spojení a jazykové šablony*) a překladatelské postupy užívané při překladu právních termínů (*modulace, transpozice, kalk, výpůjčka a výplňkové konstrukce*). Tyto pasáže vycházejí z referenčních zdrojů (zejm. Cornu, Tomášek, Knapp) a jsou v zásadě korektní, ačkoli ne zcela dostačující. Autorka totiž vůbec neuvažuje o komplexních (víceslovných) právních termínech, které tvoří nezanedbatelnou část traktovaného lexika (viz závěrečný *glosář*). Patrně z tohoto důvodu není jasná také pasáž o slovních spojeních a lexikálních šablonách (s. 13-14): proč je *sdělit obvinění* hodnoceno jako slovní spojení, kdežto *vynést rozsudek* jako lexikální šablona? Šťastná není ani volba termínu *obecný základ* (s. 10 a dále), kterým diplomantka pravděpodobně myslí obecnou slovní zásobu.

Druhá část práce je označena jako *praktická* (s. 20-31) – snad proto, že se tu operuje s konkrétním lexikálním materiálem – ačkoli s právní ani překladatelskou praxí nijak nesouvisí a analýzy jsou vedeny stále v rovině teoretické. Právě zde se nejasné stanovení cílů a metod projevuje nejzřetelněji. V úvodu diplomantka avizuje, že *cílem praktické části je porovnání překladů za pomocí rozboru konkrétních termínů [...], přičemž k dosažení stanoveného cíle je použito metody analytického rozboru textu za pomocí různých druhů cizojazyčných slovníků* (s. 8, podtrženo oponentem). V práci se však s žádným autentickým textovým materiálem nepracuje. Diplomantka si vybrala (jak?) klíčová slova z dané oblasti a na základě překladových slovníků i internetových encyklopedií porovnává jejich významy s potenciálními českými ekvivalenty. Jen v některých případech explicitně identifikuje použitý překladatelský postup, někde si všimá etymologie, uvádění pramenů je také velmi nesystematické: u řady klíčových informací zdroj chybí (např. kompetence soudů *TI* a *TGJ* na s. 21). Po věcné stránce přitom traktované problematice do značné míry rozumí. Má-li uvést několik detailnějších kritických připomínek, byly by to následující:

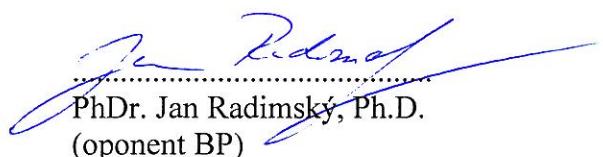
- 1) Které z citovaných zdrojů informací o právní francouzštině lze považovat za referenční a aktuální? Lze v souvislosti s francouzským právem používat databázi IATE, která je primárně založena na textech práva evropského (viz s. 20, analýza termínu *juge de paix*)? Proč není mezi zdroji výkladový slovník právní terminologie?
- 2) Jakým způsobem vybrala termíny k analýze a proč?

- 3) Když autorka píše, že ve všech uváděných překladových slovnících je [daný termín] *překládán stejně* (s. 23), má tím na mysli ony pouhé dva (sic!) překladové slovníky uváděné v bibliografii na s. 39?
- 4) Termín *cour d'appel* je názvem instituce (jak vyplývá z kontextu na s. 22), nebo obecným označením pro odvolací soud?
- 5) Některé formulace v práci nedávají smysl, např.:
 - Proto je vhodnější [do češtiny] pouze přeložit francouzský název a nenahrazovat jej českým ekvivalentem (s. 21): jak lze něco přeložit a přitom to nepřeložit?
 - Na s. 22 (odst. 2): ekvivalentem fr. *cour de cassation* je český *Nejvyšší soud* nebo *Nejvyšší správní soud*?
 - S. 29, odst. 2 je nesrozumitelný.

Po formální stránce má předkládaná práce přijatelnou úroveň a splňuje potřebné náležitosti.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **dobrou**.

.....
PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 13. června 2011